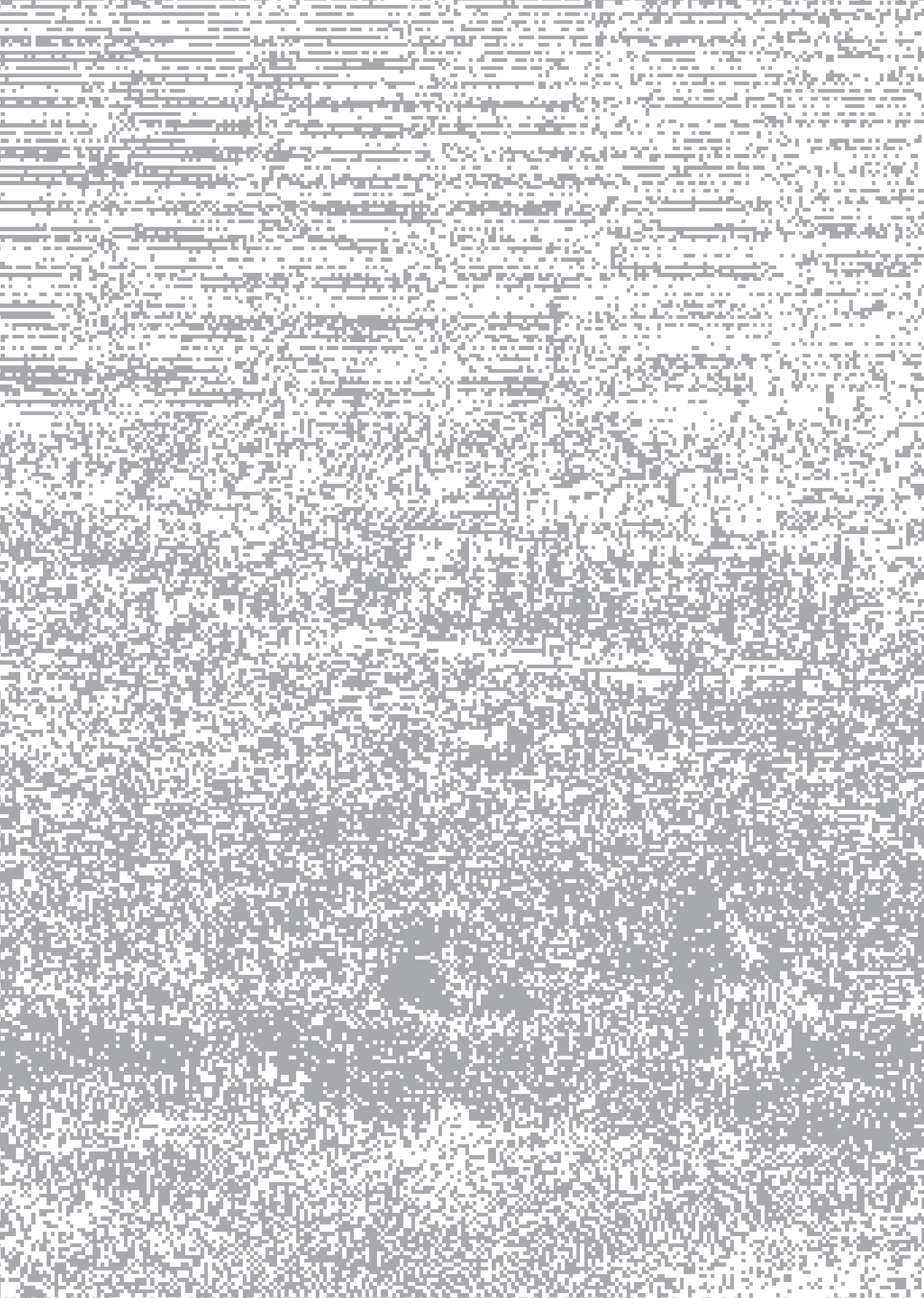

The background features a stylized, monochromatic coat of arms of Olomouc. It depicts a crowned figure, likely a lion or eagle, with its wings spread, set against a background of a grid of squares. The figure is rendered in shades of gray and white. The text is centered over the lower part of the image.

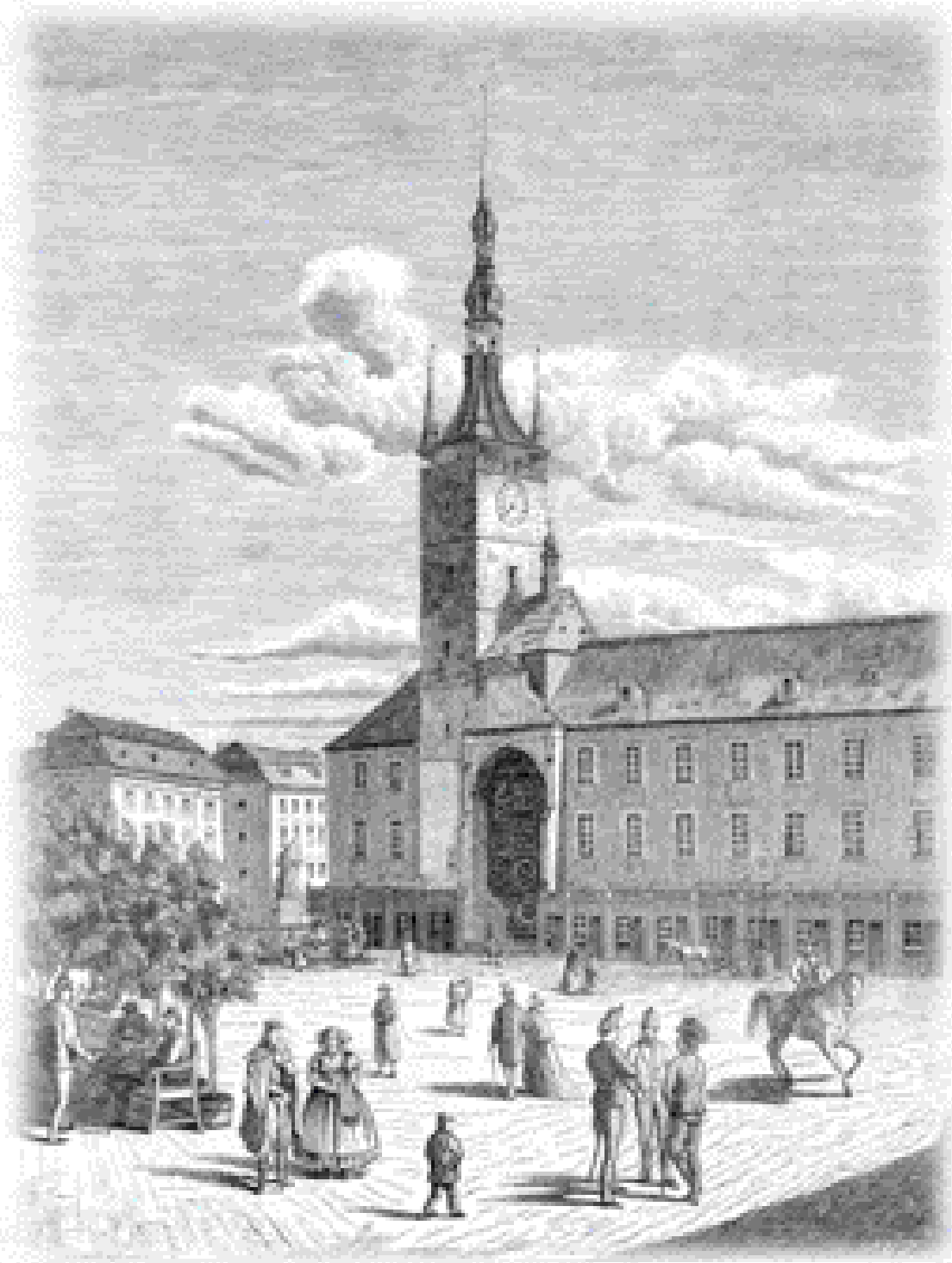
**CENA
MĚSTA
OLOMOUCE
ZA ROK
2007**

**CENA
MĚSTA
OLOMOUCE
ZA ROK
2007**

OLOMOUC MMVIII

Dámy a pánové, vážení přátelé,

každé město má své slavné občany,
kteří spojili své životní osudy s místem,
v němž bydleli nebo bydlí a proslavili
jej nejen u nás, ale mnohdy
i za hranicemi České republiky.

Nejinak je tomu i v Olomouci. Tito lidé
jsou ozdobou našeho města a právem
si zaslouží náš obdiv a poděkování za
práci, kterou vytvořili a za to, že šíří
povědomí o našem krásném městě.

Lidé, o kterých vypovídá tato
publikace, patří k elitě ve svých
oborech. Jsem rád, že mám tu čest jim
za všechny Olomoučany poděkovat.

A právě udělování Cen města
Olomouce je jednou z možností,
jak můžeme své poděkování vyjádřit.

Martin Novotný

primátor statutárního města Olomouce

**CENA
MĚSTA
OLOMOUCE
ZA ROK
2007**

MUDr. Libor GRONSKÝ

25. 3. 1958 Olomouc

psychiatr, organizátor výtvarných a hudebních akcí
Cena města Olomouce v oblasti výtvarné umění a hudba

Narodil se 25. března 1958 v Olomouci. Po maturitě na hejčinském gymnáziu vystudoval Lékařskou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci. Od promoce do roku 1993 působil v Psychiatrické léčebně Šternberk, od roku 1993 pracuje jako privátní psychiatr. Specializuje se na různé typy závislostí (narkomanie, alkoholismus, gamblerství) a na psychózy schizofrenního okruhu.

Již více než třicet let organizuje kulturní akce (první koncert uspořádal na gymnáziu). Před listopadem 89 uspořádal množství pololegálních koncertů, výstav, divadelních představení a filmových projekcí. Jeho snahou bylo do Olomouce přivést zajímavé osobnosti a představit jejich tvorbu.

Této koncepci zůstal Libor Gronský věrný i po revoluci. Podílí se na „Olomouckém kulturním létu“ od jeho vzniku a poslední roky je hlavním dramaturgem. Od roku 2000 provozuje olomouckou galerii Mona Lisa, kde prezentuje díla autorů žijících i nežijících. V galerii se do dnešních dnů uskutečnilo téměř devadesát výstav. Vystavovali zde například Jiří Anderle, Adolf Born, Boris Jirků, Jiří Kolář, Oldřich Kulhánek, Kamil Lhoták, Michael Rittstein, Kája Saudek, Josef Váchal, Olbram Zoubek aj.

Vedle kulturní činnosti působí Libor Gronský také jako občanský aktivista. Za komunismu se stal signatářem výzvy Několik vět, v posledních letech organizuje akce související s iniciativou „S komunisty se nemluví“.

Mgr. Milan HOŘÍNEK, Ph.D.

*6. 7. 1937 Olomouc
pedagog, spoluvůrce obnovené samosprávy města,
prezident Lions Clubu Olomouc
Cena města Olomouce za boj proti totalitě*

Narodil se 6. července 1937 v Olomouci. Po maturitě na tehdejší 2. jedenáctileté střední škole ve Starých Hodo-lanech absolvoval roku 1959 obor čeština – ruština na Filozofické fakultě UP v Olomouci (v soudobé reform-ní podobě Vysoká škola pedagogická v Olomouci). V letech 1959-69 působil jako středoškolský profesor na gymnáziu ve Šternberku. Jako příznivec tzv. reformního křídla KSČ a kritik společenských poměrů po sovět-ské invazi v srpnu 1968 se stal obětí čistek; nejprve byl vyloučen z KSČ a roku 1970 vyhozen ze zaměstnání. Následujících 20 let nesměl učitelskou profesi vykonávat. Pracoval jako dělník na pile, noční hlídač či dělník Československých drah. Signatářem Charty 77 se stal již v lednu 1977. V listopadu 1989 patřil k předním olo-mouckým aktivistům, usilujícím o zásadní společenskou a politickou změnu v Československu. Stal se mluvčím okresního Koordinačního centra Občanského fóra v Olomouci, za tento subjekt byl následně zvolen v červnu 1990 do České národní rady. Na podzim byl zvolen také zastupitelem města Olomouce a 24. listopadu 1990 se stal primátorem. Na poslanecký mandát rezignoval po přijetí novely zákona o obecném zřízení (367/90 Sb.), na jehož přípravě se podílel a nadále se věnoval pouze správě města. Jako primátor se zasloužil o rozvoj města v složitě době politické a ekonomické transformace, která výrazně zasahovala i do komunální politiky. Do ob-dobí Hořínkova vedení Olomouce spadá např. převod nově získaných nemovitostí po Sovětské armádě a KSČ pod správu Univerzity Palackého, která tak získala cenné prostory pro zřízení či rozvoj některých fakult (Práv-nická fakulta, Fakulta tělesné kultury atd.). Jednoznačně pozitivními kroky bylo také navázání družebních styků s mnoha městy Evropy a Spojených států, obnovení pomníku TGM atd.

Po neúspěšných volbách za Občanské hnutí (později Svobodní demokraté) v roce 1994 se Milan Hořínek vrátil po téměř čtvrtstoletí do školství. Podařilo se mu úspěšně dokončit doktorské postgraduální studium (titul Ph.D.) a nastoupil na Pedagogickou fakultu UP, kde působil jako vedoucí katedry společenských věd a specializoval se na oblast politologie a soudobých dějin.

V roce 2001 se stal prezidentem charitativní organizace Lions club Olomouc, v jejímž čele setrvává dodnes. Do penze odešel v roce 2006. Rozhodně však neztratil zájem o veřejný a kulturní život města a regionu a vedle vedení Lions clubu se věnuje mj. tvorbě a vydávání olomoucencí (např. s Františkem Mezihorákem realizoval v roce 2004 publikaci Padesát německých Olomoučanů, připomínající pozapomenuté osobnosti významných olomouckých Němců).

Alois KAŇKOVSKÝ

*19. 7. 1983 Šternberk
cyklista, trenér mládeže
Cena města Olomouce v oblasti sport*

Narodil se 19. července 1983 ve Šternberku.

Závodit začal po vzoru svých starších bratrů ve dvanácti letech v Olomouci za TJ Sigma pod trenérem Václavem Kybou. Odtud přešel do mládežnického družstva Dukly Brno. Jako velký talent dráhové cyklistiky se projevil na mistrovství Evropy juniorů v italské Fiorenzuole v roce 2001, kde získal tři medaile včetně zlata v závodě na kilometr s pevným startem.

V letech 2003, 2004 a 2005 získal stříbrné medaile na kilometru s pevným startem na mistrovství Evropy do 23 let. Mezitím se kvalifikoval také na letní olympijské hry do Atén. V Řecku obsadil na své oblíbené trati desáté místo, a postoupil také do čtvrtfinále sprintu. Účastnil se světových šampionátů v Los Angeles 2005 a Bordeaux 2006, kde obsadil osmé, resp. sedmé místo. V roce 2006 opouští dosavadní oblíbenou disciplínu kilometr s pevným startem, která byla vyřazena z olympijského programu, a zkouší sprinterskou disciplínu keirin a bodovací závod dvojic. Zároveň přechází do Dukly Praha (nyní ASC Dukla).

Ještě měsíc před startem mistrovství světa pokračuje v přípravě na bodovací závod dvojic. Spolu s Petrem Lazarem obsadil páté místo v posledním závodě světového poháru v anglickém Manchesteru. Do programu mistrovství světa v Palma de Mallorca byla Mezinárodní cyklistickou federací (UCI) znovu zařazena disciplína omnium (z lat. omnium – všechno), která klade velký důraz na všestrannost závodníků. Kaňkovský v něm dokázal zvítězit především díky závěrečnému závodě na kilometr s pevným startem, když porazil Argentinec Perezze o 3,5 sekundy a celkově zvítězil s 19 body.

Na MS 2007 v Palma de Mallorca získal navíc společně s Petrem Lazarem bronzovou medaili v bodovacím závodě dvojic.

Alois Kaňkovský se stal prvním českým mistrem světa v dráhové cyklistice od roku 2002, a navíc prvním vítězem disciplíny, která byla do programu světového šampionátu zařazena po čtyřiceti letech.

Prof. PhDr. Oldřich KRÁLÍK, DrSc.

9. 6. 1907 Kroměříž

† 20. 8. 1975 Olomouc

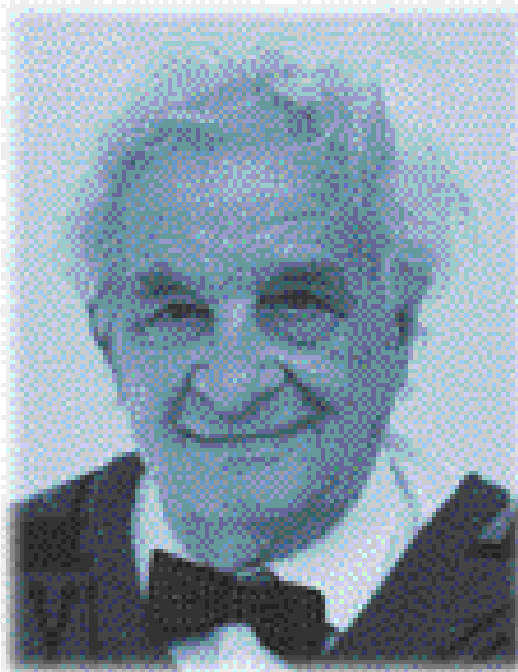
filolog, literární historik, vysokoškolský pedagog a publicista

Cena města Olomouce v oblasti literární činnosti – in memoriam

Narodil se 9. června 1907 v Kroměříži, kde absolvoval Arcibiskupské klasické gymnázium. Vystudoval bohemistiku a klasickou filologii na Masarykově univerzitě v Brně (mezi jeho profesory patřil např. Arne Novák). Titulu PhDr. dosáhl prací Otakar Theer a Otakar Březina. Po vojenské prezenční službě vyučoval na gymnáziích v Příboře, karpatoruském Chustu a na Slovanském gymnáziu v Olomouci. Habilitoval se roku 1946 prací Otakar Březina. Logika jeho díla, poté působil jako docent filozofické fakulty obnovené olomoucké univerzity (1946–1952 rovněž na PdF UP). Roku 1958 dosáhl titulu DrSc. prací Tvůrčí proces u Vančury, Olbrachta a Bezruče, roku 1966 byl jmenován profesorem. Výrazně a všestranně se angažoval v kulturním životě města a regionu; realizoval divadelní referáty, přednášky, organizoval a uváděl literární a výtvarné výstavy, publikoval kulturněhistorická olomoucensia. Podílel se na budování vědeckých institucí v Opavě. V roce 1973 byl penzionován, dva roky na to, 20. srpna 1975 náhle zemřel na srdeční mrtvici.

Publikoval od roku 1927. Kromě mnoha periodik českých (např. Listy filologické, Divadelní kultura, Poezie, Listy pro umění a kritiku, Slovo a slovesnost, Akord, Vyšehrad, Slezský sborník, Česká literatura, Host do domu atd.) i zahraničních (např. Ricerche Slavistiche, Zeitschrift für Slawistik, Die Welt der Slaven aj.) a celé řady vědeckých sborníků přispíval do olomouckých novin Moravský večerník a Našinec a do sborníků Univerzity Palackého (Sborník Vysoké školy pedagogické, Acta Universitatis Palackianae Olomucensis – Philologica, Historica). Podílel se na přípravě katalogů k výtvarným a literárním výstavám, redigoval časopis Divadelní kultura (Kroměříž, 1929–1930) a knihovnice Acta Universitatis Palackianae Olomucensis (1960–73). V 70. letech vysílala řadu jeho přednášek ostravská stanice Československého rozhlasu.

Oldřich Králík, literární historik, kritik a autor rozsáhlých a mimořádně ceněných monografií, byl učencem vskutku evropského formátu. Jeho vědecký zájem sahal od nejstarší české hagiografie až k literárním osobnostem 20. století. Byl autorem nových interpretací a provokativních hypotéz, které podstatně ovlivnily dosavadní chápání zásadních děl starší i nové české literatury; zatímco některá Králíkova novátorská hodnocení byla obecně přijata (např. pohled na dílo Dobnera, Březiny, Bezruče, Karla Čapka, ale též Dostojevského aj.), jiná (např. nové určení vojtěšských legend, odlišení autentických děl K. H. Máchy od pozdějších příměsí atd.) se ukázala být natolik převratnými, avšak ve stejné míře inspirativními, že jsou dodnes předmětem vášnivých polemik.

Josef ŠLECHTA

4. 3. 1925 Olomouc
výtvarný umělec, malíř

Cena města Olomouce v oblasti výtvarné umění

Narodil se 4. března 1925 v Olomouci-Hejčíně. S jeho malířskými začátky v roce 1939 je spojena olomoucká místní část Řepčín. Později působil v dalších oblastech Hané a Konicka, které tematizoval ve své tvorbě malbami krajin a terénů.

Maturoval na VSPŠ v Praze-Podmoklech v roce 1946, v roce 1949 začal studovat Pedagogickou fakultu UP v Olomouci pod vedením Františka Viktora Mokrého. Jeho dalšími vysokoškolskými pedagogy byli např. Alois Kučera, Vladimír Navrátil, Josef Vydra nebo Jan Zrzavý. Po dvou letech studium přerušil a nadále se věnoval výtvarné tvorbě při zaměstnání.

V roce 1971 získal v Olomouci ateliér na třídě Spojenců 10, kde pracuje dodnes. Absolvoval studijní cesty do Rumunska, Švýcarska, Řecka a Francie. Realizoval množství výstav, jak samostatných (např. v roce 1992 Galerie v budově vodárny Olomouc; 1996 soukromá Galerie Hollabrunn, Rakousko; 1998 Foyer Velkého divadla Olomouc), tak společných (např. 1991 Vlastivědné muzeum Olomouc, s Markem Trizuljakem; 1992 Galerii Jana na sv. Kopečku) i kolektivních (např. 1991 Vlastivědné muzeum Olomouc, souborná výstava Unie výtvarných umělců Olomoucka Salon I.; 1992 Galerie Patro, souborná výstava členů UVUO; 1995 Vlastivědné muzeum Olomouc, souborná výstava členů UVUO Salon II.; 1998 Galerie G – výstava členů UVUO Olomoucké ateliéry I.; 2000 Galerie G – souborná výstava členů UVUO Olomoucké ateliéry II.). V letech 2001–2008 vystavoval každý rok v Olomouci, naposledy v Jiříkově. Je členem Unie výtvarných umělců Olomoucka.

Josef Šlechta získal renomé doma i v zahraničí ve všech oborech malby. Vynikl zejména jako malíř krajiny (prof. Chadraba, přední znalec a interpret jeho díla, jej nazývá „básníkem moravské krajiny“), ale ovládá též mistrně kresbu, karikaturu, figurální kompozici a psychologii portrétu.

Poslední společná výstava UVUO probíhá právě v těchto dnech v Trirenbergu v Traunu u Lince (Rakousko).

MgA. Milena VALUŠKOVÁ

*6. 10. 1947 Olomouc
výtvarná umělkyně, fotografka
Cena města Olomouce v oblasti výtvarné umění*

Narodila se 6. 10. 1947 v Olomouci. Absolvovala SVVŠ (1967) a FAMU (1983, obor umělecká fotografie). Působila v Teoretických ústavech, Ústavu státní památkové péče a ochrany přírody v Olomouci, od roku 1987 je ve svobodném povolání. Vyučuje fotografii na Základní umělecké škole v Olomouci. Od roku 1991 je členkou Spolku olomouckých výtvarníků a výběrové organizace Asociace profesionálních fotografů ČR.

Realizovala množství samostatných výstav v tuzemsku i zahraničí, např. 1973 Divadlo hudby, Olomouc, 1975 Galerie Fotochema, Ostrava, Divadlo V Nerudovce, Praha, 1990 Galerie Dílo, Přerov, 1992 Galerie Belini, Florencie, Itálie, 1994 Galerie Profil, Bratislava, 2006 Krajina nepoznaná. Galerie Jiřího Jílka, Šumperk.

Vystavovala i kolektivně, např. 1980 Strom v životním prostředí. České Budějovice, 1989 Del B ello Gallery, Toronto, Kanada, 1993 Galerie Caesar in Luzern. Kornschütte Luzern, Luzern, Švýcarsko, 1994 Česká fotografie 1989–1994. Mánes, Praha, 1996 Zátíší. Technické muzeum, Praha, 2001 Magie van het onbekende / Magie neznáma. Veenendaal, Holandsko, 2002 Architektura. Galerie Jaroslava Fragnera v Praze a v dalších městech ČR, 2003 7 z Olomouce. Nördlingen, 2004 8 českých fotografek. Státní hrad Bitov, 2004 Krajina. Národní muzeum fotografie, Jindřichův Hradec.

Věnuje se nejen výtvarné, ale také sociální a místopisné fotografii. Ve své tvorbě tematizuje přírodu a její atributy, k čemuž zpočátku užívala i techniku montáže. Pro její pozdější práce je charakteristické vyjádření impresí prostřednictvím soustředění na přírodní detail. Tyto postupy preferuje před věcným zobrazením. Intimní fotografie trav, vodních ploch a stromů hledají duševní rovnováhu v kontrastu k agresivitě současné civilizace. Vytvořila cyklus Stromy, Vodní hladiny a cyklus zátíší Rozpomínání, od roku 2000 pracuje na tématu Krajina nepoznaná.

V roce 1983 získala Cenu literárního fondu za absolventskou práci na FAMU s názvem Fotografická tvorba Otakara Lenharta. V roce 2007 byla pro společnou výstavu Česká fotografie 20. století v Městské knihovně v Praze vybrána její diplomová práce (cyklus sociálních dokumentů Štěpánov). V téže roce realizovala samostatné výstavy – Bez ohledu na mě (Galerie Caesar, Olomouc), Hladiny (Divadlo hudby Olomouc).

Vytvořila autorské publikace Olomoucko – krajinné impresie. Fontána 2004 (hlavní cena knižního veletrhu Libri), Průvodce po tajemstvích hradů, Fontána 2004 (s Irenou Šindelářovou).

V roce 2006 byl vydán titul Olomouc, který získal na knižním veletrhu Libri 2006 čestné uznání.

Žije a působí v Olomouci.

RNDr. Vladimír ŽŮREK

*16. 7. 1942 Strážnice
pedagog, houslista, zakladatel komorního orchestru Iši Krejčího
Cena města Olomouce v oblasti hudba*

Narodil se 16. 7. 1942 ve Strážnici. Absolvoval Přírodovědeckou fakultu UP v Olomouci. Pracoval ve fyzikálně-pedagogické sekci Jednoty českých matematiků a fyziků a jako středoškolský profesor matematiky a fyziky na Střední průmyslové škole strojnické v Olomouci a na Slovanském gymnáziu. Hru na housle studoval u koncertních mistrů Moravské filharmonie Karla Vronského a Václava Rábla, hudební teorii u Jana Petzolda. V olomouckém hudebním životě se úspěšně angažuje téměř půl století. V mládí působil jako první houslista ve smyčcovém kvartetu Přírodovědecké fakulty UP a Olomouckém učitelském symfonickém orchestru.

V letech 1960-70 vystupoval ve studentském kvartetu, v letech 1973-82 v Karlíkové kvartetu. V letech 1981-86 spoluzaložil a řídil Nové kvarteto, které přijalo v roce 1986 název Stupkovo kvarteto.

Jako primárius tohoto souboru nastudoval a veřejně předvedl na osmdesát smyčcových kvartetů české i světové komorní hudby. Společně s dalšími členy souboru oslavil 25. výročí založení kvarteta veřejným koncertem v Redutě 30. října 2006. V roce 2007 soubor úspěšně realizoval projekt „Mozart 2007“. Téměř třicetiletou činnost Stupkova kvarteta provázelo několik zahraničních zájezdů do Německa i natáčení pro Český rozhlas a Českou televizi.

V letech 1987-97 byl uměleckým vedoucím a koncertním mistrem Komorního orchestru Iši Krejčího, jehož je zakladatelem a který v roce 2007 oslavil dvacet let své činnosti.

Vladimír Žůrek se s Komorním orchestrem Iši Krejčího i Stupkovým kvartetem zúčastnil řady festivalů a soutěží, čímž přispěl k propagaci olomoucké komorní hudby i města Olomouce v tuzemsku i zahraničí. Soubory pod jeho vedením účinkovaly na četných akcích Univerzity Palackého i při oslavách jubileí olomouckých středních škol; Komorní orchestr Iši Krejčího se aktivně podílel na diplomových koncertech Pedagogické fakulty UP a absolventských koncertech JAMU v Brně.

V rozmezí let 1984-96 se oceněný angažoval při realizaci Interpretačních kurzů v Bechyni, kde účinkoval na hudebním festivalu jako houslista, pianista a komorní hráč. Prostřednictvím těchto kurzů, a také jako dlouholetý člen České hudební společnosti spolupracoval Vladimír Žůrek s řadou pražských hudebních institucí, např. Společností Bedřich Smetany nebo Společností Josefa Bohuslava Foersterera, pro kterou připravil jednadvacet celovečerních koncertů.

Celkově realizoval na pět set veřejných vystoupení a celovečerních koncertů.

Umělecká činnost Vladimíra Žůrka, ale také jeho nezištná obětavost a osobní nasazení při stmelování souborů jím vedených je soustavně sledována a velmi příznivě hodnocena v tisku, a hlavně olomouckou kulturní veřejností.

Vydalo statutární město Olomouc
ve spolupráci s Galerii Caesar
v roce 2008

K vydání připravil
Magistrát města Olomouce –
– odbor vnějších vztahů a informací
Knihovna města Olomouce

Foto: Blanka Martinovská, archiv
Grafická úprava: Oldřich Šembera
Tisk: Sprint, Olomouc